

in flumen pectatum Moysen detinuit et contempnibiliter abiicerunt. In finem euangelii mirati sunt. Quod in tot plagiis a portentis percussit egyptum et edurit populum suum de egypto et ultra mare rubrum submerso egipciorum exercitu in eodem non similiter iustis faciens. Ista littera debet referri ad textum locis precedentibus ubi dicit. Illus tamquam dominus rex interrogas. Comdeplasti non similiter iustis faciens: aliter non appareret ergo iustitia in sermone. et est se fuisse quod aliter puniuit iustos hebreos: aliter iniustos egipcios: quod illos ad correctionem: hos ad dampnacionem seu damnacionem: ut in lectione precedente dictum fuit.

TLectione centesima quod reges apud Roma cogitatibus insensatis iniuriantes illorum. Quod quidam errantes colebant mutos serpentes et bestias superacutissimi illis multitudinez mutorum animalium in vindicta ut scirent: propter quod peccat quis: propter haec torquuntur. Postquam salomon deum glorificando et magnificando recitauit mirabilem afflictione: quam egipciis intulit eos multipliciter flagellando. In hac parte agit de eorum culpa ostendendo quod iuste puniti sunt exigitam culpam suam. Et circa hoc duo sunt. Primo iungitur culpe pena. Secundo ostendit propter debita in ea ibi. Ut scirent. Circa primum duo facit quod primo ponit libertatem peccandi in geniali Secundo exprimit fatuitatem peccandi magis in speciali. Secunda post ibi. Quod quemadmodum quidam errantes. Circa primum dicit sic. Pro cogi-

tacibus aut insensatis iniuriantes illos quod si diceret. Nulla ratio probabili vel temptatione carnali peccaverunt peccato idolatria: sed omnino euaneunt in cogitationibus et obscuratus est cor insipientis eorum Romani. Sed quicunque in speciali oportenter erat sic. Quod quidam errantes colebant mutos serpentes. quod per quod. Quidam errauerunt ut egipciorum et chanaei qui ad suam dampnacionem idolatriam inuenierunt: errantes errore mortui exercitabili. Errant qui operantur malum. Colebant mutos serpentes id est esculapium sub specie serpentis: et bestias superacutissimas id est pictas vel sculptas vel superacutissimas id est inutiles ad usum humanum sicut serpentes et vimes: vel bestias superacutissimas id est fictas ymagines bestiarum. Colebant Iouem sub specie arietis et Mercurium sub specie canis. Vnde sicut dicit Agapetus in historiis depigebat Iupiter capit arietino Mercurio capite canino et cetero ptes vel fuerint humanae effigies. Ita pseidorum. Et Ethimologiarum. ultimo dicit quod Mercurius pingebat cum capite canino et canis est animal sagacissimum et Mercurius est deus eloquentie. Habuit etiam in capite et pedibus alas ad designandum velocitatem qua defertur ut per aerem quia sic coluerunt idolata bestiarum merito etiam per bestias puniri fuerunt. Vnde subdit. Immisisti illis multitudinem animalium mutantum in vindictam. Vnde Rabanus. Dignus fuit ut qui creaturam pro creatore venerabantur penas sustinerent a creatura. Vnde opem

Vnde opem querebat. Vnde merito subimperatur. quia p que peccat quis p hec et torqueat. Exempla at istam ppositionem verificantur hec mus in scriptura sacra multa valde. Goliath gladio quo voluit occidisse David occisus est i. Reg. 18. Aman suspensus est patibulo qd p auerat mado cheo. Nest. q. Diues epulo lingua cruciatus est in q p us fuerat voluptuose delicatus Lu ce 16. Eccl. 34. Cum sanguine odestis sanguis te persequeat Math. 16. Omnis qui acceptit gladium gladio peribit Apoc. 12. Qui captivitatem durerit in captivitate ibit a qui gladio occiderit oportet cum gladio occidi ysaie 33. Ve q predaris nonne predabes. Pro verb. n. Qui mebriat ipse quoq iebriabit Abac. 2. Quia tu spoliasti gentes multas. spoliabunt te omnes qui reliqui fuerint de populis Samuel occidit agag in frusta dicens Sicut fecit absq liberis mulieres gladii tuus sic absq liberis inter mulieres erit mater tua i. Reg. 16. Sacerdotes falsi lapidati sunt iuste qui iuste voluerunt lapidae fusnam Dan. 17. Herodes i filiis suis punitus est. qui filios aliorum innocenter trucidauerat Vnde si aut multos filios orbavit. sic et ipse filius miserabiliter orbatus est. si aut dicit magister i historeis super euangelia. Narrat etia Quidio l. 11. de arte amandi. duo ad ppositum exempla. Primum est tale Cottigit semel i egypto tanta ficitas q p nouem annos non fuerunt ibi ymbres. Fuit autem busiris nomine quidam potensa magnus in illa

terra. Accessit ergo ad istum busitum vel busridem quidam nomine erasinus a dirit sibi q si effundaret sanguinem alicuius hospitis ab eum vementis a sacrificaret eum Ioui. q statim haberet Ioue placatum a pluvia in abundancia sicut utiq expediret pro terra. Cui statim busiris respondit Tu es hostes tu fuis Iouis hostia primus in egypto. tu dabis hospes aqua; Et eum Ioui sacrificavit Secundum exemplum est tale Phalaris quidam tyrannus fuit rex sicilie qui noua tormenta erogitauit quibus homines trucidaret Ad istum accessit quidam nomine parillus domine inquit ego faciam tibi unum bouem concavum de ere. et quando volueris aliquem in instrumento tunc posnes illum in illo boue per fenestram quam faciam in latere bouis a tunc appones ignem a ipso clamante per dolore magno fiet mugitus mirabilis per instrumentum ereum Tyrannus sibi regraciabat perfecto igitur instrumento pullus accessit ad phalaridem tyrannum presentans eidem bouem ereum concavum quem fecerat. quo viso Phalaris primus omnium iussit illum bouis artificem in bouem mitti a trucidari pena quaz ipsem pro aliis erogitauit. De istis duabus scribit Ovidius sic. Justus vetero fuit nec enim lex equiorvala e. q nec artifi ex arte peire sua. Igis p que quis peccat per hec et torqueatur. Isti concordat Anselmus de conceptu virginali c. q. deo Vbi inquit. Utrum a sensibus corporis sit imputandum peccatum

Et respondet qd nō s voluntati: qd
si de actionibus in voluntarijs q
imusteriunt arguatur mēbra. a
sēsus quib⁹ fūt peccata responde
re possunt. **D**eus nos a potestate
qd in nobis est subiecit voluntati
vt ad imperiū eius nō possimus
nō mouere nos a facere qd vult
ūmo ipsa mouet nos velut instru
mēta sua a facit opera qd videmur
facere. **R**uicquid g faciunt impu
tandū est voluntati vt dicit **A**n
selm⁹. **S**ed tūc potest aliquis mi
rari qd sensus a mēbra pumun
tur p culpa voluntatis. ex quo obe
diēdo voluntati seruat legem eis a
deo inditam nec peccat p vseqns.
Respondet **A**nselm⁹ qd nō sic. s si
cuit cum sola voluntas peccat; sic
sola voluntas punitur. **S**ic cū pec
cat p sensus a mēbra etiā per sen
sus a mēbra punitur. **S**icut inqt
mēbris a sensibus operatur ita
ipsa in illis torquatur aut delectabi
tur. **N**ichil em⁹ est pēale nisi quod
est contrariū voluntati. **C**irca illaz
clausulam **C**olebat mutos serpe
tes est notandum fm **Augus.** 12.
de ciuitate dei qd sicut in peccato p
in hominis tres creature fuerūt:
vir: mulier a serpens: ita in pecca
to actuali ista tria occurserunt: sēf
alitas: ratio inferior a ratiō superior
ita qd fm eū sēfualitas que fugge
rit tenet locum serpentis. **I**stum
g serpentem mlti colunt: quia ea
qd sēfualitas fuggerit qd si ones ho
nes pseguuntur a ea qd carnis sine
sapiunt. **D**e quib⁹ dicit **Apls** ad
Philippenses. 3. **M**ulti em⁹ ambu
lant de quib⁹ sepe dicebā vobis.
Nūc aut flens dico inimicos crucis

sermo

Ep̄i: quorū finis interit⁹: quorū de
us vēter est. **I**sti g moralē colunt
serpentem vētem. a habet deus
diligens ministeriū a honore assi
duū sicut vero deo fieri cōsuevit.
Habet enim templū insolentie
altare affluentie a sabbatū somp
nolentie: sacrificia supfluitatis: ob
lacōnes iniquitatis a incēsum vo
luptatis: sacerdotes laboriosos:
cantores luxuriosos a lectores mē
dosos. **P**rimo g templū isti⁹ de
nephādi a turpissimi est tabna
in qua cultores ventris inueniun
tur assidui a māe vscq ad meridi
em cōmessacōnibus a potacōn
bus a impudicījs occupati. **D**e
quo templo verificat illud z. **M**a
thaboz. 6. **T**emplū luxuria a cō
messacōnibus cāt plenū a scortā
tum cū meretricib⁹. **N**on aut so
lum a manē vscq meridie; s vscq
ad mediā noctē isti⁹ deo seruitur
a verificatur illud **Apocal.** 1. **S**er
uicēt ei die ac noctē i templo ei⁹
Et qd fruct⁹ puenit eis inde. **C**er
te dirissime contrariū illi⁹ qd iten
dūt. **N**ā p cibū: potū a hūdū pion
gare reputat vitā a tū manib⁹ p
prijs semetipōs occidūt. **P**hiles
ei ppter crapulā: gula; a ebetate;
peunt qd cū gladio fame vel peste
Vn sp̄ primū qd medicis pponit
infirmo de stomacho ē. **S**cit ei⁹
cōiter pl⁹ ex nimia replecōe qd ex
maccātē infirmitates gignuntur
Sic g gulosi i tēplo insolētie qd
ē taberna semetipōs iterficiūt dū
dū suū colunt. **I**n cui⁹ figura **S**é
nacherib dū adoraret in templo
deum suū a pprījs filijs est occisus
Opeā em⁹ hominis filij sui dicuntur

Juxta illud Eccl. ii. In filiis suis agnoscat vir. Seco hz de iste altera affluencie quod est mensa sua de qua expom̄i potest illud ps. Si at mensa eorum corā ipsi in laqueum. Est enim de dyabolo sicut d' au-
cipe Aue p̄ se vbi maiore copia cibis pargit ibi laqueū suū absco-
dit ut dū auiſ auicid⁹ cōmedit cer-
tus capiatur vel p̄ pedem vel per
collum vel totum corp⁹ recthi iuol-
uatur. Eodem mō inter fercula et po-
cula que sup̄ mensā ponuntur col-
locat dyabolus laqueum gule ue-
cessiuos et voraces faciliter com-
prehendat Eccl. 9. Sicut cōprehen-
duntur aues laqueo sic cōp̄tē-
duntur homines tēpore malo cu-
eis ex tēplo sup̄ uenerit. Aliqui em̄
homines capiuntur p̄ caput. quia
force ire possunt. si neq; loqui. ne
q; sensibus alijs bene vti. Aliqui
p̄ pedes. quia sicut garruolare vale-
ant incessu tamen priuantur. de
hoc altari veſificatur illud ps. Im-
ponam super altare tuum vitulos.
Tertio habet deus iste sabbatum
sōpnōlēcie. Sabbatum idem est
quod requies et certe cultores ven-
tris cū in tēplo suo diu seruierint
fatigati vīno necesse habent pro-
fundē dormire in crastino et tarde
venire ad ecclesiā Job. 9. Non est
hic homo a deo qui sabbatū non
custodit. Quarto hz de iste sacri-
ficia sup̄ fluitatis que sunt diuersa
fercula sumptuose et curiose para-
ta que magis nocent nature q; p-
ficūt q; paucis mīmisq; nā cōte-
ta ē quā si sup̄ fluis vīgere vel qd
qd sup̄ effuderis ā imocidū fiet ā
norā dicit Boecius dō. Et Señ

Multos mōrbus multa fercula fe-
cerunt. De istis sacrificiis dicit ysa-
je. i. Ne offeratis vltra sacrificiū
frustra. Quinto habet deus iste
oblacōnes iniquitatis. Iste obla-
cōnes sunt cortacōnes v̄l symbō-
lisacōnes quas multo libenti⁹ faci-
unt in taberna q; faciūt oblacōnes
in ecclesiā Eccl. 3. Immolantis ex
imquo oblacio ē maculata. Sex-
to iste deus habet incensum v̄l tip-
tatis hoc ē sp̄s cōfectiones et elec-
tuala odiſera et palatū inflāman-
tia ut potus delectabilit et imp̄cep-
tibiliter ingrediatur. De hoc incen-
so dicit p̄ph̄ a ysa. i. Incensū ē ab
hominabile michi. Septimo ha-
bet iste de sacerdotes labiosos. hū
sunt venatores. piscatores. pistores
et coci ceteriq; subseruientes quo-
dū tota sollicitudo ē paraē sacrifici-
a deo suo ventū. In ps. Moyses et
Aaron in sacerdotib⁹ ei⁹ Moyses ī
epretatur assumpt⁹ de aquis et
significat pescatores. Aaron q; vi-
tulos et aletes iugulauit macellai-
os designat. q; oēs cōtinēt sub ar-
te et quinaria sic frenefūa sub mi-
litari. Octavo habet cātores turul-
osos qui cātilenas lastiuas vici-
b⁹ effeminatis et gestu meretio
cū musicis instrumentis decātēt psal-
m. Ve q; ohurgitis māē ad ebrieta-
tē sedādā et potandū usq; ad res-
perā ut vīno estuetis. Cythara et
lyra et vīnu in cōuiuijs vestris et
opus domini non respicis. No-
no hz iste de sūos lētores mēdosos
et histriones. Joculatores et adulat-
ores et cōmoz mēdaceſ factores q;
illo solo lucrat si vīctū et Mach-
z. Qibz legēibz. acī. Lsō 187.

Domini enim Lectio. ier
impossibilis erat omnipo-
tentis manus tua quae creauit
orbem terrarum ex materia inuisa im-
mittere illis multitudinem visorum
audaces leones aut novi gene-
ris ira plenas a ignotas bestias
aut vaporē igneū spirantes; a odo-
rem fumi pferentes; a horrendas
ab oculis scintillas emitentes. Qua-
rum non solum lesura poterat illos
exterminare. sed et aspectus per timo-
rem occidere. Postquam omnibus est quod di-
uina iusticia punit peccatores pro-
portionabiliter secundum exigentiam pecca-
torum: quia per quod quis peccat: per hec-
torum queritur. In hac parte declaratur quod di-
uina potestia non ad certum gradum
pumedi est limitata. Unde multo alio
posset tam egipcios quam chanaeos
puniuisse si sibi placuisset. Et cir-
ca hoc tria sunt. Nam primo declara-
tur magnitudo sine potestate. Secundo
congruētia sue iusticie. Et tertio sub-
infert communis ratio utriusque. Se-
cunda post ibi. Sed oia in mensura.
Tertia ibi. Multum enim valē.
Circa primum duo declarantur. Nam
primo ostenditur quod deus potest per do-
latras egipcios aliter puniuisse
mediante alia creatura. Secundo quod
potuit eos aliter puniuisse imme-
diatē per seipsum sine ministerio alte-
rius creaturē. Secunda post ibi. Sed
et fine hys. Circa primum: probat
quod deus potuit peccatores per minis-
terium alicuius creaturē in genere pu-
nire et occidere; quia vel per creaturas
modo creatas: vel per nouas et inui-
sas creaturas. Hoc probat sic. Quia
potest deus est omnipotens et per se
quoniam potest quicquid possibile est fie-

ti. ergo deus potuit et per peccatores affi-
gere: vel creando noua gigna bestia-
rum crudelium qualium subservientium
misterio occidantem peccatores: vel im-
mittendo eis bestias horrendas iam
creatas quae ad peccatores destructorem
sufficeret multipliciter. Quod at ad v-
erum sufficiat dei potestia probatur
multipliciter. tu quoque aliter non esset ope-
ratus: tu quoque fecit quod plus est: creando
orbem terrarum ex nichilo. Nec est sen-
tentia littere. dicit ergo sic. Non enim im-
possibilis erat oportens manus tu-
a. impotens quae creauit orbem terrarum
ex materia inuisa. ex materia videlicet
informabili secundum ymaginacionem a-
liquorum tantum proborum quod scimus: immo illa
materia creauit ex nichilo. Non ergo
erat impotens illa manus immittente
illis multitudinem visorum quae crudelies
sunt et voraces. Et secundum. Egressi sunt
duo visi de salto et lacerauerunt quod
dragita duos pueros. Aut auda-
ces leones. Et regum. Immisi. il-
lis leones qui interficiebat illos
Aut novi generis ira plenas et ig-
notas bestias quasi vastias et vas-
tando. Utrumque istorum solet homini
timore incutere: videlicet extremitas et
crudelitas quando bestia via
la crudelis apparet et ignota. que
quidem bestie forent: aut vaporē
igneum spirantes id est extraflan-
tes ad reprobos inflammados si-
cut de Behemoth dicitur Job. quod
dragessimo primo. Sternutatio e-
ius splendoris ignis. Aut odorem fu-
mi pferentes putridum et fetidum
quo possunt homines suffocari.
Aut horrendas ab oculis scintil-
las emitentes que solo visu eos
comburerent vel intoxicarent.

vel intoxicat et sicut basiliscus. qz
stilicet bestiaruz non solum leitura
poterit illos extermnare a extra ter-
minosvit ponere quod est destru-
ere. sed et aspectus per timorem occi-
dere. Proueit at timor non soluz ex
visu aliquius terribilis. immo eci-
amer ymaginatio sola sicut for-
tis ymaginatio casus facit quod
qz hominem cadere. Et ex istacu besti-
arum septem pluri descripcione nota-
tur septem genera pectore capita-
lium que quasi septem crudelites bes-
tie nos inuidunt. Per virsuz intelli-
gitur gula. tu quia virus est ani-
mal vorax et in melle specialiter de-
lectatur. tum quia fetuz producit
informem et tuerem. Quia tradunt
naturales qz vrsa massaz carnis
parit sine limamentis et partibus
organicis ordinate distinctis. Sie
gulosi voracitati dediti in delecta-
bilibus et dulcibus specialiter de-
lectantur. et quicquid operis faci-
unt carneum est et ad carnis com-
modum ordinatur. Vnde nichil a
talibus paritur nisi carnalitas. Co-
tra quos apostolus ad Romanos
13. Carnis cura ne feceritis in desi-
derijs. Per leonem intelligitur si-
perbia quia leo plus ceteris animali-
bus diligit dominari. Vnde Am-
brosius in examenon d sexte diei o-
pere. Leo nature sue ferocia superbz
aliarum ferarum quasi rex consorci-
a dignatur. sed ne qz vla ei fera
sociare se audet. cum eius vocis tan-
tus sit terror naturaliter ut eo ru-
giente cetera formident. Nec est re-
gula omnis superbi. quia et alijs si-
bi verentur eum accedere et de dig-
natur se alij sociare. propter qd

contra superbiam dicitur signan-
ter. Secundum. Noli esse quasi leo in do-
mo tua. subuertens domesticos
tuos. Tertio per bestiam ira pla-
nam notatur iracundia. et hec fi-
guratur per quoddam animal quod
apud Aristotilem vocatur abane
2. de animalibus c. 2. Quod est ai-
mal quoddam magnitudine qua-
si ceru quod contra consuetudi-
nem omnium aliorum animalium
habet fel in aure simile felli homi-
nis in colore et est amarum valde
causatium vel hematis ie fructu-
tisqz Iracundi enim homines viden-
tur hatere fel in aure. quia quan-
tumqz se homo componat ad co-
uiendum cum eis pacifice et ho-
neste et modeste loquatur et rationa-
biliter semper videtur eis qz sic eis
aliqualis iniuria Vnde nichil per-
fecte placet eis dominus portant fel in
aure. quia quicquid audiunt in a-
maritudinem conuertunt. et fel
illud est simile felli hominis quia
omne illud quod displicet racio-
nibus licet malis confutare et re-
bare mituntur. Quorum cuique di-
cti potest illud Adutum 8. In felle
enim amaritudinis et obligacione
iniquitatis video te esse. et de illis
verificatur illud Distro. 32. Fel de-
tonum vinum eorum et venenuz
aspidum insanabile. Vua eorum
vua fellis. quasi diceret Totum
est amarum quod ab eis proueit
sive vua sive botrus sive vimur
Quarto per bestiam ignota; defig-
natur accidia. Homo enim pigri-
tie datus non potest agnoscere
facili. Quia modo vult vinum
modo aliud Prohibitorum 13. vule

de accidia

286

et non vult piger. a Proo. 21. De
 sideria occidunt pigerū. Et ista besti
 a figurat p asinū. Vn Boeti⁹. e.
 de oſo. psa. 3. loqns de accidiosō
 St. Segnis ac stupid⁹ torpet a
 asinū viuit. a stat ly asinū aduer
 bialiter. a est fēsus. asinū viuitū
 viuit ut asin⁹ vel ad modū asinī
 Et est p̄prietas asinī q̄ in anterio
 ri pte versus scapulas portat cru
 tem a in illa pte est debilis a nich
 si potest portare. s̄ versus pte pos
 teriorē est satis fortis. Vn ibi cō
 ter ponit on⁹ fūmum. Isto mō mlti
 inueniuntur accidiosi nimis a asinī
 ni ad ea que sūt crucis a pemētie
 siue religionis. s̄ ad opa carnis a
 lasciuie secularis satis sūt fortes
 Et de talib⁹ vēficiat ilis qd̄ de dyā
 bolo 8; Job. 20. Fortitudo eius in
 lumbis eius a vtus eius in vmbi
 lico vētris ei⁹. Et de tali piger dat
 regula Eccl. 33. Cibaria qv ga a o
 n⁹ asino. panis a disciplina et op⁹
 seruo. Quanto p bestiam spirā
 tem vaporē ignē nota luxuria
 Et hec figurat p duos dracones qui
 in duob⁹ montibus armem lati
 tantes. viā regiā int̄media: tanta
 pestilētia infecēt q nullus p cā
 tuſire potuit quin subito morere
 sicut narrat Aristoteli libro suo de
 p̄prietatib⁹ elemētōn⁹ q Soctes
 erecta sibi quadā altissima fabri
 ca in loco n̄ multū distāte a mōti
 b⁹ p speculū factū de calite deprehē
 dit i quo speculo manifeſte vidit
 illos duos dracones: vnu ex uno
 mōte a aliū ex alio vaporē emi
 tere quo aer infēct⁹ homines in
 mōtes p viā regiā trāſeuntēs oe
 cedit. Istud accidit tpe philippi re

de luxuria

gis patris Allexandri magni. sicut
 ibide narrat. Isti duo dracones in
 mōtibus habitantes a vaporem
 igneum spirātes: duos status de
 signant in ecclia dei. s. dños secula
 res a prelatos ecclēſiasticos. Isti
 hinc a inde famā ſetētem de pub
 lica voluptate a carnis laſciua ſic
 diffundūt q̄ ſimplices in via ife
 riori ambulantes p fetore exēpli
 eo q̄ penitus corūpūtur layci ad
 ulteria publica cū ſuſiōne omi
 tut. clerici ſubinas fuſtant no
 torie a p iſtum vaporem emiſſuſ
 hinc idē popul⁹ totus inficit a al
 licet ad peccatum Jobel. pmo dabo
 pdigia in celo a in terra ſanguinē
 a vaporē fumi. dabo inq̄t a dari
 pmitta pdigia a opeā mōſtuosa
 peccati in celo a in ſtatū clericali a
 in tra. a in ſtatū laycali ſanguinē
 homicidij: ignē occupiſtentie a va
 pore luxurie. a iſta in ecclia p
 mitua mira fuſſent pdigia. ſed
 modo nō apparent nobis mōſtra
 ppter coſuetudinem: quia ita fre
 q̄nter talia vidim⁹ a vidim⁹ perpe
 trari q̄ nec miramur vidēdo plā
 tum laſciū nec coingatum adul
 teū. ſicut nec balaz; expauit ab
 vocem afine q̄ uis monſtruofumi
 eſſet: q̄a in exercendo artem ma
 gicam a advidēbū monſtra fu
 it affuetus. Sicut dicit Mgr in hi
 ſtorijs ſuper. 22. ca. numero 2.
 Sexto in odore fumi qui eſt natu
 raliter liuid⁹ deſignatur inuidia.
 Propriū eſt enī liuidi occultas de
 tractōnes: de p̄uacōes a diffamati
 ones q̄fi quēda; liuidū ſumū emi
 tere ut caritatē fame bonor⁹ dem
 gret. Hj ſunt ſimiles vūlpib⁹ q̄
 naturaliē

naturaliter fetēt a sunt bestie illa
nesta. a p opositum dicit natu
rales: tarsus est bestia honesta. Cuz
enī tarsus pauerit sibi souēā cuz
labore considerat vulpes in absentiā
a tari cauee honestatem et volens
tarum repellere fetitū sumū suum
corā ingressu souēe derelīquit: re
dit tarsus a fetorem sumū vulpī
ab hominās domū suā cōtempnē
a vulpi dimitit. a sic vulpes sibi
cōquirit hospiciu; nō laboriose h
pocī cautelose. Isto mō nō nūq
facit inuidi de viris bonis. cōside
rant enim eos habere status l' of
ficia dignitatis fīm q̄ merita sua
requiruntur iudicent eis statim a sta
tū eoz. a quo possent eos talib⁹
officis spoliare recogitant a n̄ oe
curit in una via. Scūt enī virtuo
sosteneros eē de fama sua a mal
lep̄ seruacōne fame sue magnū
statum dimittere q̄ cum infamia
a alioz obsequij̄s occupaē emitt
tunt q̄ fetitem sumū sue detractō
mis a fusuraōmis c̄tra eos. a sic
quos nō valuerit v̄tute repellere
via inuicta inuidia cedere sibi
cogut. De isto sumo inuidie quo
virtu nobilissimi p̄ inuidos obscurā
tur. expōni potest istud Apocal. 9.
Ascendit fum⁹ putei sicut fumus
formacis magne a obscuratus est
aer de fumo putei. Septimo p
bestia ab oculis scintillaz emittē
tem designat cōcupiscētia oculoz.
Ignis enī crescit in infinitum per
apposicōem obustibiliū. sic dicit
z de aia. a Prog. 2. Ignis numq̄
dicit sufficit. Et Aresto. p̄mo Po
liticoz. Et q̄ cōcupiscētia crescit in
infinitum. Moraliter loquēdo. cu

p̄ibī scintillas emittunt: quā q̄
quid viderint quātūcūq̄ satis
habeat cōcupiscētia Scintille ignee
sunt affōnes cōcupiscētiae a deside
ria plūra acquirendi. Nec cōcupis
centia figurat p̄ catuz qui oculos
habet igneos a scintillates. Vnde
fīm Papiā Catat grece idem ē q̄
videt latine. a inde si catus quia
videt in nocte sicut in die Nam ip
sa sagaciter venat predā suā in
tenebris: sicut in luce. Isto modo
moraliter prudētes hui⁹ seculi ve
natur de facie venant in tenebris
venātur in curia clericali: in curia
laycali: a dextris a sinistris: ins
te a inuerte. De tali quolibet veri
ficatur illicet Job. 28. Omne p̄cio
sum v̄dit oculis eius. Et Eccl. 1.
dicit. Nō satiatur oculus v̄isu nec
auris impletur auditu. Et Eccl. 9.
Laborare nō cessat a nō satiātur
oculi eius diuīcīs. Et p̄ oposituz
dicit Ps. Non ponebam ante o
culos meos rem inuidaz. Nec fuit
septem vicia capitalia p̄ A. capita
dracōnis significata a designata
Apocal. 12. Ecce draco magnus a
rufus a h̄ns capita septem a cor
nua 10. que septem vicia p̄ septē
dona spūs sancti expugnare dēbe
mus

Lectio. 193.

Dom a fine h̄ns vno spū
poterat occidi p̄secutionē
passi ab ipsis factis suis
a dispergi per spm v̄tutis tue. Si oī
a i mensura: numero a pondē dis
posuisti. multū enim valere ē soli
supererat sēper a v̄tuti bāchij tuī
quis resistet. Quoniam tamq̄ mo
mentuz statere sic est an te oibis ē
rārum et tamq̄ gutta rorisante

Micani que descendit i tra. Post
q declaratū ē q deus potuit aliter
pūuisse egipciōs q fecit. q potu
it v̄sus fuisse in eotū supplicio. mē
riplici misterio mirabil creature
v̄pote bestijs seuis. tā creatis q
creabilib⁹ q eos extinassent oī
no. In haec pte declarat q etiā siē
quocūq misterio creatuarū potuī
set hoc p se a immediate ppria vir
tute. Vñ ab h° loco vñq ad finem
capli declarat quō d⁹ regit omni
a a specialit naturā hūanā mīscē
potēciā suam cū sua mīa. et hoc fa
cit alternati siē in lēa satis docet.
Quantum ad p̄mū dicit sic Nā et
sine hījs ac. q. d. placuit tibi egip
cios p ifirmas bestias affligē sic p
scimptes muscas ranas; potuisti
tū p visos a leones a bestias iū
fas occidisse si tibi placuisset Et n̄
sobum hoc Nam p etiā sine hījs
talibus. s. bestijs creabilib⁹ l̄ cre
atis. vno spū vnavisione tuo
lunitatis poterat occidi. psecutōez
v̄ diuinā vlcionem. passi ab ipfis
factis suis id ē merito factōrum suo
rum. a disp̄si id ē resoluti in ecclia
p spiritū v visionē virtutis tue. Ex
quib⁹ patet. dñe qd posses de tu
a infinita potēcia. h̄demēcia regu
latus nō exēq̄ris vlciscendo poten
ciā absolūtam h̄ potēciā; magis p
dēmēciā limitatā Quia oia i mē
fura a numero a pondere dispuī
sti. Hanc auctōitatē expoit Aug⁹
sup Gen. ad lēaz. c. A. Fateamur i
quit deum omnia i mēfura nūero
a pondere dispuisse tamq̄ dictuz
esse Ita disposita fūt oia ut hate
ant pprias mēfuras suas a pprias
nūeros a pprium pond⁹ que i eis

p̄ fūciusq̄ multabilitate fluctuare
tur augmentis a diminuōibus
multitudine a paucitate. levitate
a gravitate s; dispositōne dei Sc̄z
istā expositionē est in dla p̄positi
one distribuō atcomoda tm̄ p
generabib⁹ a corruptibilib⁹ que
sola augentur a diminuē a gra
uitatē aut levitatem habent Gra
bius tamē p̄t sic expō. ymagine
mur q a deo cūcta procedant sic
numerī ab vnitate a vnaq̄ sp̄
cies vniuersi certum gradum tene
at fm̄ distanciam a p̄ma causa re
rum Et sic videt loquī Aristotiles
8. Metha. Vbi dicit q forme re
se habent sicut numeri. et sic inue
niemus q omnis res ē in numero id
ē in distanciā certa a deo modo q
quilib⁹ numerus certa; habet di
stanciam ad vnitatem Item omnis
res est in mēfura. q omnis res cre
ata ē finita a limitate p̄fectionis tā
in essencia q i potēcia agēdi. Ter
cio omnis res creata habet suum
pondus id est natuālem appetitū
ad aliquid in quo sua natura sal
uatue a perficitur sicut creatura ra
cionalis natuāliter appetit beatitu
dinem. a creatura corporalīs locū
sibi conuenientem Sed magis ad
propositum sic exponit Tu dñe
poteras quidē p̄e potenciam pecca
tores a ydolatras multipliciter af
fixisse immō annichilasse sicut e
as de nichilo produxisti; et verū
est q pro quolibet peccato posses
maximam penam infligere; quia
nulla pena potest adequare pecca
to quantumcumq̄ sit magna. ni
tamen domine omnia peccata nos
tra in mensura certe quantitatis.

a numero tue sancte discretionis a potere recti iudicij dispositi ac si peccata nostra non maiorē penaz sibi defminarent. Ratio autem quae sic potentiam cuius demētia tempeas est magnitudo potentie a bonitas tue. Nam ex quo potes omnia a es sume bono: bonitas tua disponuit oia sicut ea decet disponi. Et hoc est quod subdit Multū enim vale re posse tibi soli superat: habu dāter erat quia infinitē seper eci am ante quod mūdus esset. a quid mītu potentia activa quā nulla resistētia impedit op̄atur sine difficultate. a talis est potentia dei. Ergo sine difficultate facere p̄t quicquid vult. Et hoc est quod subdit Virtuti brachij tui quod resistet. et quod dicet nullus: quia nichil potest tibi resistere. Et hoc pulchre probat Boettius. tertio. de consolatione pro sa. it. Nichil seruans natura; deo contraria conatur. vide ibi. Et pot colligi racō sic. Omnia appetunt bonū p̄ naturā q̄ nichil contrariatur bono p̄ naturā: deus ē sumū bonū. Ideo deo nichil suans naturā contrariat. Et quod aut nichil possit deo resistere. probat op̄ando natura; ad duo in quod modica resistēcia recipitur. Primū ē momentū statē. et lingua statē. ligua enim statē quoniam pēcula sūt equalia et in eis equalia pondē appoita ceteris parib; statere et appēcularit. Sed quātūcumq; modicū ḡnitatis appōtē statē recebit a situ suo et facit nutum sine quācumq; resistēcia. Istomō oīs creatuā ē i manu dei q̄ de⁹ voluerit ea annichilaē nulla resistēcia p̄t esse. Et hoc est quod dicit quoniam tamq; mom-

tū statē. sic ē aī te orbis terrarū. Secundū exemplū ad quod compatiabilitas humana ē gutta roris antelucanū. Ros antelucanus est ros geneat⁹ ante ortum solis in matutino. Et dicit antelucanus id est ante ortum solis exīs. Et dicit Antelucanus na. nū. Ros at talis oriente sole. statē desiccat⁹ et a terra absorbet⁹ et hoc ē quod subditur tamq; gutta roris antelucanū q̄ descendit in terram. Et hec sētēcia fīmo. Quia oia de⁹ disponuit in mensura et numero et potere cōueniēt est nobis et necessariū q̄ omnia nostra in mensura. numero. et potere disponam⁹ quia nisi hec fecerim⁹ vitam nēam nō poterim⁹ ordinare virtuose. In figura ciuius legimus e. Esdrē versus principium q̄ angel⁹ ad Esdrām missus dixit sibi sic tres vias missus sum tibi dicere et tres similitudines ostendere coram te. vade pondera in pondus ignis. aut mensura mīhi flatum venti aut reuoca diem que preteriit q. d. pondera pena infernalis aēbitatis mensura flatum temporalis vanitatis. reuoca hoc est numera reatum apprie prauitatis. Igitur iuxta literam lectō mis. mensuremus. numerem⁹. et ponderemus. Si mensuremus mūdane glorie levitatem. Videbim⁹ q̄ ipsa est parum appreienda. Vnde Augustin⁹ sup ps. 169. In amis est gloria huius seculi fallax est suauitas et in fructuofus labor et perpetuus timor periculosa sublimitas. In ciuium fine prudēcia. finis cum pena. Hanc vanitatem insuauerat p̄p̄ ille de q̄ Valerius. f. 290. j. 2.

li. 1. c. 2. **R**ex inquit ille subtilis indi-
 cit quae fecerunt teeditum sibi dyadema
 prius quam capiti iponere. retentum
 bin considerasse et dixisse. O nobile
 magis quam felicem pannum. Quae si quis
 peritus agnoscat quam multis solli-
 tudinibus et piculis et miseris sit re-
 fectus nec humi iacentem tollere ve-
 licet et si summa vetere mensurare
 tur gloria tempalis pua foret ut
 merito dicant boni christiani illud et.
Co*r*. 10. **N**os non in mensu gloiamur
 sed summa mensuram regule quam mensura
 est nobis deus. **I**sta ergo regula est
 conscientia bene ordinata et. **C**o*r*. 1. Glo-
 rria nostra hec est testimonium con-
 scientiae nostre. **S**ed si mensuram pre-
 setis transitus breuitate; videbit
 modica vel nulla pars. **E**cce mensu-
 biles posuisti dies meos et substan-
 cia mea tamen animi te. **I**sta breuitate
 vite considerauit Xerxes rex ac. **I**te
 ille qui alterandro suadente rex nolo
 mo fieri voluit. **I**n istis tamquam
 temporis breuitate tria magna nego-
 cia nos oportet seruare. videbis obe-
 diencia preceptori. pueri et pectorum
 et benignolentia premotorum. **I**n cuius
 figura legitur Apoc. 21. quod angelus quod
 muros ciuitatis iherusaleni mensu-
 uit habuit mensuram atque dimensio-
 nem mensus est muros eius et. cubito-
 rum. **A**mnia nostra est moraliter ciui-
 tas dei summi in qua per gratiam inhabi-
 tar dignatur. **M**urus eius est corpus
 corruptibile. **I**stos muros mensura
 re debet homo seu rex. replicando co-
 siderate vite breuitatem et mortis vicini-
 tatem. sic enim mensurat quod habeat iesus
 cubitos. **I**n certis locis obvia precep-
 torum designatio. decies enim deces faciunt
 centum. **N**os ergo si quinque sensim exten-
 sio

res a quinque iteris oculis reducamus
 ad decem precepta decalogi. decem me-
 tiplicamus per decem et ad centenari-
 um obvia preceptorum puerimus et
 sic in centum annis edificamus archam
 qua saluamur a diluvio huius vi-
 te. **G**en. 6. **S**ed debet habere murus
 corporis nostri iesus. cubitos quia non
 soli oportet nos habere obvia; pre-
 ceptorum habentia pueri. quia
 in multis offendimus omnes. Et si
 diremus quod peccatum non habemus nos
 ipsos sedducimus. **H**ec autem pueria in
 numero quadragenario designatur
Devouit autem ex ductu quatuor in
 in decessus. **I**ste enim numerus est numerus
 pueri consecrat ab ecclesia. **V**nde in
 quadra gesima omnes christiani ieiuni-
 um et opibus pueri indulgent et
 merito. quodragenarius est numerus pueri
 tenuie consecrat. **S**i enim omnes pueri
 aliquotas ipsius quadragenarii capi-
 am faciemus precise 40. **V**ni enim est
 numerus suphabundans. Verbi g-
 dia 1. 2. 3. 4. 8. 10. 20. non habet plu-
 res pueri aliquotas et iste completus
 60. **Q**uodragenarius vero est numerus g-
 regis et emissio eius; que oportet an ubi
 le et legem inde orum. **I**n signum ergo per
 factum pueri puerum pfectam re-
 missionem pectorum quod regari numerus
 est pueri aliquante faciunt 40. quod est numerus
 et emissio pueri selecti. **S**ic ergo men-
 suabimur murenum quod habeat iesus.
 cubitos et iesus totalis numerus opposi-
 tus est numerus humani salutis depu-
 tatus. **I**n cuius figura Job videt
 iesus milia signatos Apoc. 1. Et iesus
 milia virgines agnum sequentes
 Apoc. 1. **T**ercio si mensuramus
 future vite iocunditatem recolli-
 gendo quod beatitudinis futura gaudia

recipiēmus p momentaneis me-
ritis in p̄sentia nō inueniem⁹ men-
sura p mensura: q̄ p̄emīabimur
vlera. si inueniem⁹ verificat⁹ qd̄
scribit⁹ Luce. 6. Mensura bona
a cōfertam a coagitatam a super-
effluētēm dabūt in finū vestrū.
Cū ḡ sic disposerim⁹ nos in mēsu-
ra estat disponere nos in numero
Nm̄us ḡ p̄mo q̄t recepim⁹ dñi
na munerā a ea inueniem⁹ infini-
ta q̄ numerari nō possunt. Primo
nos creauit ad suā similitudinem
a pro nobis celū a terrā a omnia
mirabilia q̄ celi ambitu cōtinētur
Gene. 14. Suspice celū. a numera
stellas si potes Job. 9. Facit mag-
na a inscrutabili a mābiliā q̄z
nō est numerus. Secundo nume-
rem⁹ q̄t omnīsim⁹ deſlenda crīmina
a itez inueniem⁹ infinita. In p̄.
delicta quis intelligit. Job. 27. p̄p-
ter maliciā tuā plurimā a ifinitas
iniquitates tuas. Et Eccl. primo.
Stultus q̄ infinitus est numerus.
Tertio inueniem⁹ quot amīsim⁹
cessā teora a iuueniem⁹ ifini-
ta Eccl. 1. Numer⁹ dierū vel tpus
dedit illisq; ad bene operandū et
ad penitēdū de peccatis 3; Job.
27. scribit⁹ dedit illi locū penitētie
a ipse abutitur eo in supbia. Cū
sic nos disposerimus i mensuā a
numero. Ponamus etiā nos i po-
dere. Primo p̄derem⁹ q̄ntū debe-
mus p̄serū ppter bñficiū icarū
tionis; ex quo natura nrā cū dīna
natura cōicationē cepit h̄c Eccl.
19. Ponderū sup se tollat q̄ honesti-
tē se cōicat. Seco p̄derem⁹ q̄ i
grati suimus a i gratitudinis nre
p̄dera deponam⁹ Iux⁹ oſiliū Apk.

ad Hebre. 12. Deponamus omne
pondus a circuſtans nos peccati.
Per patientiam curramus ad p
positum nobis certamen. Tercio
ponderem⁹ quicquid meruim⁹
quia totum siue bonum siue ma-
lum in iudicium adducetur ysa.
29. Ponam iudicium in ponde-
re a iusticiam a mensura Et sic di-
ſponamus nos i mensura: nume-
ro et pondere. Mensuremus ergo
mundane glorie vanitatem a le-
uitatem. Mensuremus presentis
trāfitus breuitatem. Mensuremus
future vite iocunditatem. a cum
mensurauerim⁹ numerem⁹ quo
recepim⁹ dñia muneā. numerem⁹
quot cōmīsim⁹ horrenda crīmina
numerem⁹ quot omnīsim⁹ conceſ-
sa tempora. Et cum sic numeraue-
rim⁹: ponderem⁹ q̄ntū debūim⁹
ponderem⁹ m̄qntū ingrati suim⁹
ponderem⁹ quicquid meruimus
Et sic omnia nostra i mensura
numero a pondere disponamus.
Lectio cōteſima q̄ drageſia q̄rta

Ded a misereris omniū: q̄
maz oia potes a dissimu-
las p̄tā hoīm ppter peni-
tētiam. diligis em̄ oia q̄ sunt a
nichil odisti eorum q̄ fecisti. hec
em̄ odiens aliquid cōſtituſtia
fecisti. Postq̄ ostēsum est q̄
deus gubernat vniuersalū creatu-
ram p̄ potētiam cui nichil potest
resistere. Hic ostēdit q̄ eam amī-
nistrat p̄ bēiuentiam cui nulla
creatura potest satisſfacere. Et ē
ea hoc duo facit. ham p̄mo osten-
dit q̄ deus omnem creaturam per
bēiuentiam et amorem libere
conſtituit a creauit a principio.

Sed q̄ omnēm creaturā libet seruare continuat in esse suo profuse voluntatis arbitrio. **S**ed ap̄ ibi: quō autem aliquid permanere possit. Circa primū tria facit. primo ostendit q̄ misericordia dei ē generalis ad omnē creaturā; vniuersaliter. **S**ed q̄ est mābilis circa homines specialiter. **T**ercio probat deum diligere quicquid perdit temp̄ aliter. **S**ed ap̄ ibi. **E**t dissimulas peccata. **E**t etia ibi. Diligē enim omnia. Dicit ergo primo sic. **S**ed a misericordiis omnīm qm̄ omnia potes quasi diceret totus orbis terrarum sit tamq̄ momentū stare ante te. Vel sicut gutta rotis ante lucam non tamen ideo despiciſ v̄l perirendis creaturam tuam sed fones prouehis a conseruas a idō misericordiis hominū vniuersaliter. **I**n p̄s. Miseratio eius super omnia opera eius. **E**t quae sic misericordia quoniam omnia potes. Non ex indigencia quasi tu idigas auxilio v̄l consilio creature nō ex infirmitate quasi non possis creaturam delere. **S**ed ideo quoniam omnia potes. **M**arci 19. Pater omnia possibilia sunt tibi. et Eccl. 2. **S**ed in magnitudinem diuinus sic et misericordia ipsi⁹ cum ipso est et hoc est quod dicitur infra 12. ca. Ob hoc q̄ domin⁹ es omnīm omnibus parere facis. **E**t ideo tales domini ⁊ prelati sunt dei specialitimatōres qui quanto fuerint potentes tanto sunt demenciores. **S**ic Alexander magnus deuictos populos p̄his demencia q̄ potētia sibi constrūrit. **R**eg. 10. Reges istrael in dementia sunt.

Et quis dominē miserationes sue sunt super omnia opera tua tamē magis est admiranda circa omnes peccatores quorum peccata dissimulas vidicare. Vnde subdit. **D**issimilans peccata hominum p̄ penitentia; id est sub dissimilacione non fidōis sed affectiois peccata hominū propter penitentia; & ut iphi penitentia intermis̄ sic eos clementer exspectas. **R**ō. 3. Ignoras quoniam benignitas dei ad penitentia; te adducit. **G**losa dicit hic potentia dei libertate plena op̄ suum propter peccata non despice s p̄ p̄m̄ abluit et ipse fouet et nutrit. **L**e. 13. Si impius egerit peccatum ab omnib⁹ peccatis suis q̄ fecerit vita viuet a non morietur omnium iniquitatūm quas operatus est non recordabor. **T**ercio probat deus diligere. quicquid perdit temporaliter. Hoc probatur sic. nullus facit nec producit libere illud quod detestatur a odit q̄ si homo odit aliquid vellet illud non esse a per consequens non dat sibi libere esse sed deus libere prodixit a constituit omnia. Ergo diligat que temporaliter constituit. **E**c hoc ē quod dicit litera diligis enim omnia que sunt supra ea. **C**reavit ut essent omnia a nichil obisti eorumque fecisti iniquātū videlicet est opus tuum quia Eccl. 12. Altissimus odio habuit peccatores h̄ ē ad modū odientisse h̄; q̄ phib⁹; peccā fieri p̄dī p̄uit peccates nec ip̄a peccā ip̄e frat iñ tu; peccā st̄. fit ei ad⁹ q̄ ē p̄ctū a dō ⁊ ab hoīe. a dō vero fit iuste. ⁊ iō no habet q̄ sit p̄ctū q̄ sit a deo. Ab

188

homine vero fit iniuste a ideo ab
hoc habet quod sit peccatum. a fine
deo factum est peccatum sicut Aug.
quia licet hoc quod est peccatum
sit a deo: non tamen habet a deo quod
sit peccatum. Nichil ergo est quod fecis-
ti. a quaenam. Certe nichil possis obdi-
endo constitui vel facere. Nam si
quid obis vis non esse. quod aut
constituis vis esse. Et id dicit. Nec
enim odiens aliquid constitueristi de
nichilo aut fecisti ex piacenti ma-
teria producendo. **Dissimulas pecca-**
ta hominum propter penitentiam. Cir-
ca penitentiam est notandum quod que-
tuor sunt pene incitamenta: quatuor
penitentie impedimenta: quatuor
penitentie documenta: quatuor pe-
nitentie emolumenta. Quatuor pe-
nitentie incitamenta sunt ista. A
moris Christi quem offendimus: dolor
pro gratia quam amissimus: horor
pene quam incurrimus: et timor mor-
tis ad quam decurrimus. Inter hec que-
tuor primum incitamentum ad peni-
tentiam est amor Christi quem offendim-
us. Si Christi beneficia cogitemus et
nostram ingratitudinem pondere: non
est dubium si rationis habemus
quam occasionem penitentiam sen-
timus. Scribit philosophi na-
turales quod arpa avis est habens
faciem quasi hominis. sed est avis
multa crudelis et ferocia tantum
quod interducat et fame stimulante ho-
minem inducit et occidit. Siciens
ad aquam volat ut bibit ubi faci-
em suam intuens et sibi similez se
occidisse recolligens tanto dolore
compatitur quod inde quodque mori-
tur. Quid ergo nos ratione uten-
tes faciemus: quod dominum nos

292

teum et fratre; nostrum Christum quantum
ne interfuit nos occidisse cognos-
mus. **Hoc autem in demum expresse cuius**
verba dei audimus vel scripta legi
in sancto propheta deo te. Et quicunque non
penitet de peccatis ista recolligentes
non est perfecte Christianus: nec euange-
lio dei credit. Et ideo signanter dici-
tur **Marti primo.** Penitentia et cre-
dite euangelio. Secundum incitamen-
tum est dolor pro gratia quam ami-
simus. Efficiunt enim per culpas de
filios dei filii dyaboli. Et de familia
ribus et amicis si hostes prodito-
res et emuli et de regni celestis heret-
icos sumus exiles et proscripti. In
libro de naturis rerum dicit quod sit quod
datur avis que vocatur avis para-
disi que propter insignem pulchri-
tudinem sic vocatur. Sunt enim penne
eius adeo pulcherrime et mirabiles quod
nullus eis color deesse creditur. vox
est ita dulcis et pia quod possit in hanc
deuocionem et gaudium excitare. Hec
avis si capta fuerit et illaqueata
irremediabiliter gremit et plagit
nec plangere definit donec reddi-
ta fuerit libertati. Moraliter avis
ista est figura et exemplum anime
Christiane. Hec quoniam est in gratia est a-
vis pulcherrima: quia in ea reli-
etur ymago trinitatis naturaliter
sibi impressa. ymago inquit deco-
rata virtutibus et gratia ut nichil si-
bi defit quoniam sit dei filia et patrie ce-
lestis incola gloriosa. **Ista illaque-**
a et a capite in laqueo demoris quoniam pec-
catur. Quid ergo restat ei facere: non plā-
gere et plorare et flere et dolere et im-
cessanter penitente: donec per gram re-
filiacionis in statu pristinu redu-
catur. Et si buse dyaboli fiat deuo-

192

aut̄ parabisi. **Sic p̄ planxit̄ ḡmū**
 it sanctus latro iuxta ip̄m suspen-
 sus donec a fonte gracie graciaz
 obtinuit a audiuit. **Amē dico tibi**
 hodie mecum eris in paradiſo. **Lu-**
ce vicesunotertio. Et ideo **Mathei-**
tertio. **Penitenciam agite appro-**
pinquabit enim regnum celorum.
Tercium incitamentum penitē-
cie est horror pene quam incur-
rimus. **I**stum horrorem bene si-
 bi impresseat Job quando dixit.
 Dimitte me ut plangam pauli-
 lum dolorem meum anteq̄ vadā
 et non reuertar ad terram tene-
 brosā et optā mortis caligine. ter-
 ram miserie et tenebrarum. ubi
 umbra mortis a nullus ordo. sed
 sempiterius horor inhabitat. Et
 Apls ad Heb. 10. ca. Horrendus
 est incidere in manus dei omnipō-
 tentis. **E**t Gregori⁹⁹ moral. Hor-
 rendo modo fit miseris mors sine
 morte. finis sine fine. defectus sine
 defectu. quia a mors sepe vivit. et fi-
 nis semper incipit a deficere. defect⁹
 necat. Mors pimit a non erigit
 dolor cruciat s̄ pauore nō fugat.
Flamma cōburit. s̄ tenebras nō
 excutit hec Greg. **I**stud incitame-
 tum multos mouit quia sic a tioē
 qui est timor servilis a initial gig-
 nitur timor filialis sicut sera prece-
 dit sigillū b; Aug⁹. **Sic icerpit** Jo-
 baptista predicare indeis Proge-
 nies viperacū quis demonstrabit
 vobis fugere a ventuā ira. **F**acite
 fructum dignum p̄nīe. **Mat̄. 3.**
Quartū incitamentum penitēcie ē
 timor ad quē transcurrim⁹. **Hec ei**
 est ratiō fīm Gregorii⁹⁹ quare deus
 diem mortis nostre nobis incertū
 moni

esse voluit ut huī sp̄ ighiotaf sp̄
 proximus esse creditatur. a ideo sem
 p̄ p̄ atī inueniamur it̄ moral. Pe-
 nitentia aut̄ p̄ mortē est impossibili-
 bilis quia in morte desinit esse via
 tor. **P**enitentia p̄p̄ mortē valde
 difficultis. **T**ū quia dolor languoris
 corporis occupat totālē vites mē-
 tis. a cum homo tantuā cor vīcī
 habeat non habet pro tūr vbi do-
 lorē p̄ culpa p̄ducat. **T**ū q̄ hō tūc
 si p̄t eē cert⁹ an doleat. p̄ p̄tō suo
 duc⁹ tioē ā duc⁹ aōē vñ Aug⁹i
 qdā fīmōe a poīf in Canōē 8 peni-
 tencia dis. 1. mī. **R**uem mord⁹ vi-
 get a penitentia terreat ad veraz
 virūmet satisfactionem maxime
 cum filij quos illicite dilexerit sine
 presentes v̄p̄ mund⁹ a se vocet
 Multos enim solet serotina peccā-
 tia decipe hec Aug⁹. **R**uando enim
 persona nobilis graūter infirma-
 tur vir inuenitur aliquis qui de
 anime salutē audeat sibi loqui ex
 cectoēs sollicitant circa diuicias
 a thēsauros. medici circa corporis
 medicinas v̄p̄ a filij a amici olo-
 lantur infirmum etiam contra cō-
 scientiam mentientes a sic non p̄
 mittitū de peccatis suis cogitare.
 nec anime sue statum salubriter
 ordinare. a sic iusto dei iudicio se
 dampnationi exponit. **E**cclesiasti-
 ci secundo. **S**i penitenciam non
 egerimus incidimus in man⁹ dei
 et non in manus hominum. In
 manus hominum incidimus si
 sacramentum penitentie debito
 modo suscipimus. **S**ed in ma-
 nus dei incidimus quando post
 mortem tempus sacramentorum
 transimus. **N**ecd̄ q̄tuor sūt p̄nīe
 2nd

impedimenta pudor p̄palandi: ni
mo recidiandi; ardor delectandi
a corpore prestolandi. Primo vo
lenti efficaciter peccare obicit se pu
dor quo hō confunditur alteri homi
ni reuelare quod notū est deo et
angelis a demonib⁹ et sanctis ai
mabus a forte multis animab⁹
Et iste pudor est prim⁹ armiger
quē dyabolus mittit contra volē
tem salubriter penitē. Unde qui
dam sanct⁹ vicit dyabolū inē pe
nitētes incedere et faciētem eos eru
bescere in ecclesia dum se ad cōfes
sionem pararent qui adiuratus
a sancto et interrogatis quid inter il
los penitentes ficeret. Respondit
reddo quod abstuli; verecūdiaz
eis abstuli quādo peccauerunt et
modo eam restituo ne possint oſi
teri. Sicut enim lupus ouem p̄ gue
tur acipit et nō p̄ pedem et vulpis
gallinā Ita dyabolus guttus pec
catorū oſtingit pudore **Vñ Aug.**
sup̄ ps. O homo quid times oſite
ri. Illis qđ p̄ oſfessione; scio min⁹
scio qđ id qđ nescio. Cui confiteri
erubescis peccata tua. et pētorū sū sic
a tu. Homo sum: humanū a me
nichil alienū. Cōfiteri hō homini
homo peccator; homini peccatori E
lige qđ vis; si nō oſfessus lates nō
oſfessus dāpnateris. Ad hoc de⁹
exigit oſfessionem ut liberet humi
lem ad hoc dāpnat nō oſfentez
ut puniat sup̄būm **S**ecundum
impedimentum est timor recidiā
di. et iste ē secundus armiger quē
dyabolus mittit statim oſtra peni
tere volentem. Quomō inquit p̄po
nis tu de cetero a peccatis abstine
re. Poteris tu in ppetum vivere

continent. Ad quid proderit tibi
hodie oſiteri et postras labi in si
mile. Et nō aduertit homo fatu⁹
qđ ideo statuit deus sacramētum
penitentie ad manū quocies reci
duamus tociens refugamus.

Tercium impedimentum peni
tentie est ardor delectandi. et est e
ius armiger obuians penitentē.
Recolligit ei homo miser delecta
cōnem prehabitam in peccato ut
videatur sibi qđ sine eo nō posset
producere vitam suam et manēti
tali affectione impossibile est euz
utiliter penitē. **C**ūsostō libro de
cōpunctione cordis. Sicut impos
sibile ē ut iguis inflāmetur in a
qua: ita impossibile ē compūctio
nem cordis vigere in delicijs. Co
traria em̄ hec sunt sibi adiuicez
et peremptoria. Illa em̄ in ater fle
tus: hec uisus. illa cor co nſtrigit
hec dissoluit. **Q**uartū et fortissi
mū impedimentum penitencie est
corpore p̄stolādi qui oritur ex du
plici presumpcōne. s. ex presump
cōne vite prolixe et finalis venie
biuimitus concedēde. et ē quartus
armiger. et cōmuniter omnes im
pedit: confidūt de futuro: promī
tunt in posterum: procrastinante
in longimquā et dicunt euz coruo
eras eras donec morte ſbiecta pe
nitentur **Lcō. 18. 7.**

Onomodo autem aliquid
pmanere possit n̄ tu volu
illes: aut quod vocatum
a te nō esset conseruare. Par
cis aut omnibus: quoniā tua ſunt
dñe qđ amas aias **P**ostqđ oſte
ſuz ē qđ de⁹ oēm creaturā p̄ ſue bo
nitatis clemētiam cēado pduxit
i. 7.

a principio. In hac parte declarat
 Salomon quod idem deus omnem creatu-
 ram conservat quodcumque in sibi placeat pro
 sue voluntatis arbitrio. Et primo ge-
 neraliter ascribit deo omnium regis
 conseruacionem. Secundo deo specialiter
 ascribit humanam gubernacionem
 secunda psalmi. Parcitur autem omnibus
 Circa primum dicit sic. Quoniam autem ali
 quid permanere posset nisi tu volu-
 isses. Non enim creatus ita parvus dependet
 a deo sicut dominus ab artifice. Per
 fecta autem domo non plus dependet
 dominus ab artifice immo corruptio ar-
 tifice nichilominus manet domus. Unde
 artifex non est causa rei cum iam est
 in esse perfecto sed tantum est cau-
 sa fieri ipsius rei. Unde Augustinus
 vicefimo secundo de ciuitate dei ea
 capitulo vicefimo 3º. Ut ipsis dyabolis
 naturam subfistat ille facit qui sum
 me est et facit esse quicquid aliquo
 modo est. Efficacem quippe potentiam
 si rebus subtrahat nec progrederi
 poterunt a suis diversis motibus
 pagere tempora nec profus in eo
 quod creare sunt aliquatenus permane-
 bunt. Item de vera religione capitulo
 Deus per suam sapientiam omnia fe-
 cit et per suam benignitatem oia conser-
 uat. Ide primo et secundo super Genesim 13º
 de trinitate et in multis alijs locis
 Et hoc est quod subdit in lege autem
 quod a te vocatum non esset consi-
 uaretur quodcumque. nullo modo vocatum
 ubi edictum est non esse in personis. Dicit et scriptura
 super ad Romanos 9. vobis ea quae sunt eis ea
 quae sunt eis quae sunt eis sic qualiter oia conser-
 uet que produxit specialiter tam
 homines gubernant per demenciam
 Unde merito ea subdit. Parcitur
 autem omnibus quoniam tua sunt domine qui

animas animas. per nos inquit omnibus
 supple hominibus etiam peccantibus
 qui digni forent si tibi placaret sta-
 tum in infernum detraudi si per nos eis
 tu qui omnes homines vis saluos
 fieri et ad cognitionem veritatis re-
 mire. Tertio. Racio autem parceret
 est quoniam tua sunt domine sapientia
 14. Etiam si peccauerimus tui sumus qui
 amas animas. homines enim coi-
 ter amant corpora. sed tu amas
 animas a te creatas singulariter et ti-
 bi assimilatas a tuo sanguine formatas. Ez. 18. Omnes anime mee
 sunt amat deus enim animas singulariter sic
 quod non corpora amet. sed preuelegi
 aliter quia eas ad se impetrat; seu
 deum prebeat. Tonus autem labor
 dyaboli ad hunc mititur ut simope
 corpora diligat et animas negligat; ve
 illus quod a nobis neglegatur fuerit in persona
 sua cedat. Genesim 13. Da mihi animas
 cetera tolle tibi. Arguitur etiam in
 hoc verbo. per nos autem omnibus quoniam
 tua sunt domine qui amas animas
 tam mali dominum quod mali prelati.
 mali dominum non parcunt homini
 quoniam sui sunt et spoliant et appre-
 hendunt et detraheunt et si quis hoc arguit
 et respondent quod licet faciunt
 quoniam sui sunt. Isti deum potius
 imitari deberent et eis parcere quo
 nam sui sunt. Mali autem prelati ar-
 guunt qui plus amant decimas ob-
 lationes garbas et lanas quod animas
 per sanguinem redemptas contra quod
 Bernar. in persona boni prelati dicte
 Certe si uandu acceperit pro quo
 mercator non insipies ipsa utique
 sapientia sanguinem suum fudit. Sic lo-
 quebatur Paulus 2. Coesit. Ego
 autem libenter impediam et super

impendar ipse p̄ aiab⁹ vestris licet
plus vos diligens minus. diligat
quod vocati a te non esset cons-
uarentur. **Dic est notandum q̄ sūe collo**
diuinæ vocaciones que sūt huma-
ne excusationes et que excusantum
pūcōes de diuinis aut̄ vocacioni-
bus est sciendū q̄ tres sūt i gene-
re tres in specie. In genere quidē
loquēdō vocat verbo. signo. et nū-
cio. Sicut volens aliquid ad se vo-
cate. vocānem suam potest face
a per nuntiū. Deus aut̄ vocat nos
per verbum in incarnatione filij sui
quando verbū caro factus ē. **Joh.**
i. Quando misericordia verbū suū et sana-
uit eos in p̄s. Magna foret rustici-
tas si rex anglie mitteret filiuū suū
ad vocandum aliquē paupē-
rem si ille venire contempneret et
maior sit iuria si homo vilis et pau-
per verbo dei quod est filius pat̄s
incarnatus venire contempnit qd̄ ta-
men frequenter videmus ut mei-
to dicat p̄s illud. **Job 19.** Seruū
meum vocauit non respondit mi-
chi ore proprio deprecabar illum.
Os dei est verbum dei. **Iuxta illud**
Cant. primo. Os auletur me osculo
oris sui. Sed ip̄s vocavit nos sig-
no. Signum istud fuit corp⁹ suū
extensus in cruce et exaltatus in mon-
te rubricatum proprio sanguine sic
volens reclamare falconem stat in
loco apparetū cū reclamatorio ru-
bricato. Ita ip̄s volens hominem
clamare qui a paradiſo auolaue-
rat in infernum in mortem caluarie
accessit lignum crucis ascendit.
latus sanguinolentus ostendit vo-
ce maḡ clamavit ut sic seipso fid-

figit hominem vencearet et tamē
istis visis igratissimi homines ad
eum venire contempnūt sicut ip̄e
conqueritur. **Propterea prius.** Vocauit
rennūstis extendi manus meas.
et non sūt qui aspiceret. **Tercio**
vocavit nos per nuncium id est p̄
predicorum officium cuiusam
q̄ fuerint condicōnes. sive prela-
ti ordinarij. sive alij ab ecclesia ad p̄-
dicandum deputati de isto nuntiū
o dicit **Luce. 19.** Homo quidāz fecit
cenam magnā et vocavit multos et
misit seruū suum hora cene dicere
iunctatis ut venirent. Quē locū ex-
ponens **Gregorij** dicit seruū illū
ordinem predicatorum designare
cum tamē tempore suo nullus or-
do in ecclesia sic vocaretur. **Secun-**
dō sicut homines tripliciter vocan-
tur ita se excusant tripliciter. Su-
perbi per subtilitatem dominatio-
nis. Avari per difficultatem terrenae
occupacionis. Luxuriosi per voluptu-
atem carnalis delectationis. Et isti
tres figurantur per illos tres q̄s
enūcerat euāgebita. **Luce 19.** Quo-
rum primus dicit **Villam emam ne**
cessario habeo exire et videre illam.
rogo te habe me excusatum. **Secu-**
dus dicit: **Suga boum emi quinq̄**
et eo probaē illa. rogo te habe me
excusatum. **Et tertius** dicit **vixi**
duri et ideo non possum venire.
Primus designat superbos qui
pro abdicatione tenui dominij gloriā
amittunt celestis regni. **Iste** in suā
excusatione bene se fateatur fatu-
um fuisse qui se prius dicit villa
emisse q̄ vidisse. **Faciliter** enim
quilibet fallitur quando videlicet
illis emis qd̄ ab eo abscondit. et eis

si homo vitaret a consideraret qd
est in dignitate domini secularis
aliquid non emeret nimis care. Vide
ret enim ipsius breuitatem quia
Lc. decimo. Omnis potentatus
brevis vita videret precipicij gra
uitate qd quanto statu aliorum tato ea
fus grauior. Cecidit Petrus h[ab]et de insi
mo. id statim surrexit. Cecidit da
uid h[ab]et de plano qd se non i altu ex
tulit Iux illud ps. dñe non est
exaltatum cor meum a ideo cito
surrexit. Cecidit Adam sed de alto
quia de paradiſo a id cum diffi
cultate surrexit. Cecidit lucifer sed
de celo altissimo. Id surgere num
q potuit. Secundus est excusans a
figurat auaros qui iuga bovi qui
q dicit se emisse per qnq iuga bo
um intelliguntur. sensus exteiiores
corpis a dicunt iuga qd fm. Aug.
cuiuslibet ſefus instrumenta combina
tur duo emiſſa oculi due aures
duo nares duo instrumenta gusti
lingua et palatum. Que manus i q
bus p[ro]cipue p[re]tactus. Sic ergo
loues terram versant sic sensus a
uari circa terrena continue delecta
tur. magis ei delectatur eius oculi
vitendo massam aurum qd i ecclia
videndo corpus xp[istu]m. In ore etiam
auari dulcior est aurum no[n]at qd v
bi dei p[re]dicatio et fatie iste se excu
ſauit qd p[ro]pus debuit iuga pbasse
q emisse. **Tertius** luxuriosos de
signat qd p[ro]vocat intelligit volup
tatem non enim per coniugium co
ingati excludunt a cena licet aliqui
liter. Unde ille de vrore dixisse q
tota affectione se tradidit volup
tati et talis ad cenam celestem re
mitte non potest nec debet nec edig

nus nec potest ire quia ipse est a
peditus nec debet quia ipse est fe
tidus non est dignus quia est for
dida veste idutus et ideo quia tot
sunt qui se excusant ideo licet mil
ti sunt vocati pauci tamen sunt ele
cti **Math. 7.** In cuius signum nu
meri. 3. legimus qd se decep[er] mlib[us]
homines non cesserunt in partem do
mini nisi. 32. amissio. **Tercio** vi
dendum est que sunt excusanciu[m]
punctiones a fuit tres. segregato
a consorcio bonorum **Luce. 19.** Ne
mo virorum illorum qui vocati sunt
gustabunt cenam meam subsa
nacio et improperium peccatorum
quia in iudicio deus et angeli et ho
mines et demones subsanabunt
deridebunt fatuos peccatores qui
diuinas vocaciones neglexerunt.
puerbio. 1. Quia vocavi et renui
stis extendi manus meas et non
fuit qui aspiceret Et infra Ego qd
in intentu vestro ridebo et subsana
bo cu[m] vobis qd non timebatis ad
uenerit. Cruciatio perpetua tormentorum
psaye ultimo. Eligam electio
nes eorum que timebant ad du
cam eis quia vocau et non erat qd
responderet. Non sic de bonis cui
stis qui deum audiunt vocantem
per obedientiam et preceptum ob
seruantem: hi in celo ponentur
lucientes sicut stelle in perpetuas
eremites **Baruth. 3.** Stelle vo
cate sunt a direxerunt assumus et ha
cerunt ei cum iocunditate qui fecit
illas. **Especialibus** autem vocat
nos ostensionibus exemplorum
promissionibus premiorum et per
cussionibus flagellorum. p[ro]mo nos vo
cat ostensionibus exemplorum quot

em nos p̄viam p̄nū p̄cesserūt tot
vocationes habemus. quot milia
marij. quot milia virginū. q̄e
milia cōfessorū. tot sūnt milia vocā
tūm Ioh. 10. Proprias oues vōt
nominatim a adduciteas. Et Apo
stol⁹ ad Phil. 3. Ea que retro sūnt
obliuiscens a ad ea que p̄ioā sūt
extēndens meipsum ad destinatū
persequor brauiū sup̄ ne vocatōis

Sed nos vocat p̄missionibus p̄
mōrum sicut vocat pauperes ostē
tendo sibi denarij. i. Pet. 3. In hō
vocati estis ut benedictionē heredi
tate possideatis. Tercō vocat nos
passiōib⁹ flagellorū. quo ciens
enī infirmitatibus flagellamur
sue fatigamur vel aduersitatibus
tribulamur tociens a dō vōmūr
Et sicut Greg⁹ dicit Mala que nos
premunt ad deum nos repellunt.

Ca. 12. Lc. 126.

O qm̄ bonus a fuauis ē
domine spirit⁹ tuus in
nobis Ideoq; hos qui
exerrant partibus co
ponit a q̄ quibus peccant admo
nes a alloqueris ut relicta malici
a credant in te domine. Sic supe
rius dictum fuit intencio sa lomo
nis a medio 10. ca. usq; ad finem
libri ē dedarare q̄o sapia que ē
verus dei cultus inirabiliter gubern
auit p̄lm̄ hebreorum ut p̄ hoc
omnes homines hebreos historiā
audientes ad reū cultum vnius
dei qui ē sapiēcia animarent. sūnt
ista gubernacio miābilis in tribz
In egiptiorū expugnacione. In
hebreorū p̄ desertum traductio
ne. a in chauaneorū de terra p̄mis
sionis electione. Postq; igit de-

clarata est gubernatio sapientie
circa populum hebreorum quan
tum ad duo prima. In ista par
te consequenter agitur de pumicio
ne gēciū puerarū q̄ frā scāz inha
bitabant ante filios israhel Inha
bitabatur autem a septem genti
bus quas in aduentu filiorum is
rahel a in mora eorum nō statim
a subito s̄ paulatue dominus de
leuit a captiuauit a dominio illi⁹
terre priuauit a in eadem filios is
rahel miraculose plantauit. Et cir
ca ista duo sunt. Naz primo agit
de chanaeorum afflictione. Secundo
de hebreorū iustificatione. Tu ac
dominato. Circa primum autem
duo sunt quia p̄mo agitur s̄ mo
do afflictionis qua gens chana
neorum fuit flagellata. Secundo
ostendit q̄ illum modūm diuī
na potēcia non fuit necessario si
mitata secunda pars ibi. Non q̄
impotens. Circa primum duo fi
nūt quia primo ostenditur boni
tas diuine castigationis ad om̄is
petratoris generaliter. sed ad ea
tholicoꝝ specialiter secunda pars
ibi Illos enim antiquos. Circa p̄
mum in lectione hodierna duo fi
unt. quia primo agitur de diuā
dulcedine quā influit mentibus
istorum. secundo de mira man
fuetudine quam ostendit in cor
reptione malorum. secunda pars
ibi Ideoq; hos qui exerrant par
tibus corporis a de quib⁹ aē. Cir
ca primum dicit sic. O q̄ bonus a
fuauis ē domine spiritus tuus in
nobis Vbi diuine bonitatis dulce
do commēdatur ex signo magne
admiracōis. O ex nō ḡndis itēcōis

297

Ca. 127